

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1540/2025
27.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1), 2) и 4) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Аранђеловцу К 172/24 од 09.07.2025. године и Кв 269/25 од 14.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Аранђеловцу К 172/24 од 09.07.2025. године и Кв 269/25 од 14.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 76/25 од 16.05.2025. године окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело прогањање из члана 138. став 1. тачка 2) КЗ, те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Основног суда у Аранђеловцу К 172/24 од 09.07.2025. године одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА од 01.07.2025. године, као неоснован.

Решењем Основног суда у Аранђеловцу Кв 269/25 од 14.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца АА, адвоката Мирослава Дмитровића, а решење Основног суда у Аранђеловцу К 172/24 од 09.07.2025. године је потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Дмитровић, због повреде закона из члана

441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости јавном тужиоцу Врховног јавног тужилаштва, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је суд на погрешан начин применио одредбу члана 262. ЗКП, наводећи да се захтев за накнаду трошкова кривичног поступка може поднети најкасније на главном претресу, односно до правноснажног окончања кривичног поступка пред другостепеним судом, када се може захтевати најкасније на јавној седници, односно пре тога у правном леку или у одговору на правни лек. Даље се наводи да право подносиоца захтева да висину трошкова определи након окончања поступка и поднесе захтев накнадно није ограничено прописаним роком и да у том смислу не постоји временско ограничење предвиђено одредбом Законика о кривичном поступку. Ово тим пре јер је Уставни суд својим решењем укинуо одредбу члана 262. став 2. ЗКП којим је био прописан преклузивни рок за подношење захтева за накнаду трошкова поступка од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. члана 262. ЗКП. Даље се наводи да се не може довести у питање право окривљеног на накнаду трошкова поступка чињеницом да је бранилац имао могућност да определи висину трошкова одбране узимајући у обзир предузете радње за окривљеног до окончања главног претреса, односно у поступку по правном леку, јер право окривљеног за досуђење трошкова одбране зависи од исхода судског поступка за окривљеног и захтев се односио само на висину трошкова.

Изложене наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Према одредби члана 262. став 1. ЗКП, у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана, прописано је да, ако недостају подаци о висини трошкова – посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 267. ЗКП, прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека – одлучује тај суд, сходно одредби члана 261. до 266. овог законика.

Да би о томе одлучио, суд правног лека мора имати захтев за накнаду трошкова. Стога у поступку по правним лековима захтев за накнаду трошкова мора бити постављен

у поднетом правном леку или до окончања поступка по правном леку (седнице већа или претреса пред другостепеним судом).

Како бранилац окривљеног захтев за накнаду трошкова није истакао до закључења главног претреса, као ни у жалби на првостепену пресуду, а ни на претресу пред другостепеним судом који је одржан дана 09.05.2025. и 16.05.2025. године, коме су присуствовали окривљени и његов бранилац адвокат Јасмина Ћурчић, а будући да је у време подношења жалбе и у време присуства претресима одржаним пред другостепеним судом бранилац окривљеног знао колико износе трошкови овог кривичног поступка, то по оцени овога суда, у конкретном случају, нису били испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП, да се о истим одлучи посебним решењем, а како је то бранилац окривљеног АА тражио у захтеву за исплату трошкова дана 01.07.2025. године.

Имајућу у виду наведено, правилно је правноснажним решењима захтев за накнаду трошкова које је окривљени имао у кривичном поступку одбијен, као неоснован.

Стога је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића оценио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Маша Денић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**